

Szent István királyunk!

Szavaló kar.

Irta: JÁRTAS RÓZA.

- Hozzád száll szívünkbenél
Legtisztább fohászung,
Kar: Kilencszáz év óta Te vagy
a magyarnak
Legszentebb imája!
Kilencszáz év óta minden
ünnepeden
A Te neved áldja!
Kar: S minél messzebbre száll
Idők szárnya veünk:
Annál közelebb vagy
Király-Atyánk — nekünk.
Kar: Ahogy lecsukódott
Minket őrző szemed,
S ahogy megszűnt élni
E földön szent szived:
Özönnel ránk szakadt
Az árvaság gyásza!
Siralom lett itthon
Minden magyar háza...
Kar: Silánnyá tiporta
Pannonia kertjét:
Ármányok viszálya.
S tövéből kiszaradt,
Sok árványos szivből:
A há'a virága.
Kar: Kilencszáz év óta
Nem fogott ki könnyünk...
Álmunkban s ébren is:
Csak Hozzád kiáltunk!
Kilencszáz év óta
Mindig... mindig... mindig...
Szabadságra vágytunk!
Kar: Óh, azóta de sok
Véres-harcos-könnyes,
Nehéz utat jártunk!...
Óh, ha újra szólnál hozzánk,
- Miközöttünk járnál;
Minden lépésedet:
Szinaranyba vonnánk...
Minden egy szavadat:
Gyémántgyöngy fonállal
Olvasonak fonnánk...
Kar: De hisz' nem volt nekünk
Soha más bánatunk:
Csak — a szabadságunk
Vesztése fáj — nagyon!
Csak ezért: szenvedtünk!
Szabadnak születünk!
Uj hazára jeltünk!
Szentelt országglásod
Boldog utján jártunk...
Kar: S ezer év után? — Jaj?
Ime, újra ismét
Sokmillió vérünk miatt:
Más rabjai jettünk!
Kar: Tizennyolc Nagypéntek
Zokog már felettünk...
Te vagy, Ezredéve,
Csak Te, — a Reményünk!
Óh Szent Király-Atyánk,
Ne hagyá elpusztulni
Szegény magyar népünk!
Kar: Királyi koronánk
Helyezd föl az ősi
Hármashegy csucsára!
Kar: Ragyogjon föl újra
Szent szabadság fénye,
C i m e r ü n k s u g á r a :
Áldott szent Hazánkra!
S maradj mindörökre —
Mária kegyével:
Hazánk s népünk véadó
Örök Szent Király!